

Филозофски факултет

Одељење за филозофију

01/1, бр. сл.

У Београду, 17.12.2018. године

17 12 2018
2118/1

Председнику Наставно-научног већа и Декану Филозофског факултета

Проф. др Миомиру Деспотовићу

Секретарки Наставно-научног већа

Драгани Станисављевић

Поштовани,

У прилогу достављамо став Одељења за филозофију који је усвојен на ванредној седници одржаној 17.12.2018. године поводом иницијативе да се професор у пензији др Милош Арсенијевић изабере у звање професор емеритус.

Молимо Вас да га уврстите у материјал за тачку дневног реда предстојеће седнице Наставно-научног већа заказане за 20.12.2018. године.

С поштовањем,

Управник Одељења за филозофију

Проф. др Ненад Цекић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА ФИЛОЗОФИЈУ

Став Одељења за филозофију поводом иницијативе да се професор у пензији др Милош Арсенијевић изабере у звање професора емеритуса

На ванредној седници одржаној 17.12.2018. године, Одељење за филозофију је размотрило иницијативу шесторице професора Филозофског факултета да се др Милошу Арсенијевићу, професору у пензији, додели звање професор емеритус. Одељење се тој иницијативи *противи* из следећих разлога.

17 12 2018

2118/1

1. *Подносиоци Иницијативе потпуно су заобишли Одељење за филозофију, што није у духу академских обичаја и научне праксе на Универзитету у Београду.* Поготову би те обичаје и праксу требало поштовати на нашем факултету, због великог броја и разноврсности научних области које се на њему негују а које су пажљиво груписане на његових девет одељења. Да је тако, јасно нам показује и иницијатива о којој је овде реч. Четворица од њених подносилаца нису филозофи, нити су се икада на било који начин бавили питањима која су у средишту интересовања проф. Арсенијевића. Па ипак, они смело тврде да је проф. Арсенијевић „један од водећих светских стручњака за теорију времена”, да „исто важи” и за његов „допринос општој теорији континуума”, па се чак и сугерише да је он „један од класика у овој области” (стр. 10 Предлога). Ништа мање нису смеле специфичне оцене да је проф. Арсенијевић дао суштински допринос решавању тако тешких филозофских проблема као што су Аристотелова “поморска битка” (стр. 9), питање адекватне интерпретације Ловенхајм-Сколемове теореме и Сколемов парадокс (стр. 11). Ни за једну од ових оцена нема никакве потврде у релевантној филозофској литератури, па је потпуно нејасно на шта су се предлагачи чије су научне области византологија и класичне науке и два предлагача са психологије ослонили када су их изнели. Уосталом, треба рећи и то да се чак ни двојица ванредних професора са Одељења за филозофију који су потписали иницијативу никада нису бавили питањима која су заокупљала проф. Арсенијевића, што је лако проверити увидом у њихове библиографије. О томе да је приликом покретања иницијативе Одељење за филозофију намерно и систематски заобиђено сведочи и чињеница да предлагачи у „стручној комисији” која треба да професионално процени њихов предлог нису видели места ни за једног члана Одељења. Истина, уз два потписника Иницијативе која се уопште не баве филозофијом, за састав „стручне комисије” предложена су још и три филозофа, али не са Филозофског факултета већ са Факултета безбедности, Филолошког факултета и Богословског факултета. Нико од њих се никада није бавио питањима о којима је писао проф. Арсенијевић.

2. Иницијатива да се проф. Арсенијевићу додели звање професор емеритус није само садржински необразложена: она је мањкава и из процедуралних разлога. Члан 5. Правилника о условима и поступку додељивања звања и правима професора емеритуса утврђује поступак предлагања и, између осталог, предвиђа да Веће разматра иницијативу предлагача на основу које, ако је усвоји, доставља Сенату образложен предлог и предлаже чланове стручне комисије за писање реферата. Подносиоци Иницијативе то су у потпуности игнорисали. Из наслова њиховог текста који почиње речима “Предлог Сенату...”, као и из закључног дела у којем “изражавају своје пуно и јединствено уверење да проф. др Милош Арсенијевић испуњава све критеријуме за додељивање звања професор емеритус и са великим задовољством предлажу Сенату Универзитета у Београду да о томе донесе позитивну одлуку”, стиче се утисак да они Веће само обавештавају о предлогу који упућују Сенату. Иако би неко могао помислити да је ово у суштини неважан пропуст, то уопште није случај. Наставно-научно веће Факултета је овлашћени предлагач оваквих иницијатива па се његова одлука никако не сме прејудииирати.

3. Подносиоци пријаве нису уочили да кандидат не задовољава све услове предвиђене Правилником о условима и поступку додељивања звања и правима професора емеритуса. Један од најважнијих услова је да кандидат у тренутку предлагања испуњава минималне критеријуме за избор у звање редовног професора које је утврдио Национални савет за високо образовање (в. Правилник, чл. 4, ст. 1, ал. 5). На жалост, у Иницијативи је изостала одговарајућа анализа и категоризација радова наведених у библиографији. Ипак, лако се може утврдити да кандидат после 2003. године, када је постао редовни професор, није објавио ниједну нову самосталну монографију. Двапут издата књига Простор, време, Зенон докторска је дисертација кандидата, незнатно допуњена у другом издању, док публикација Модалност и време не испуњава факултетска правила за монографију (њен стварни обим је тек око 2/3 неопходног), што је и био један од разлога (не и једини) због којих је Одељење у два наврата ускратило сагласност за продужење радног односа проф. Арсенијевићу. Са једном објављеном монографијом (Време и времена) кандидат, дакле, не испуњава поменути услов из чл. 4 Правилника, зато што са њом не може истовремено да испуни - како то налажу Минимални услови прописани од стране Националног савета – и општи услов за избор у звање ванредног професора и један од кључних посебних услова за избор у звање редовног професора.

У Београду, 17.12.2018. године

Управник Одељења за филозофију

Проф. др Ненад Цекић